

Николчѣ.

Нѣ, нѣ. Ты не мойшь да останешь тука; щешь
нешешь трѣбва да слѣзешь долу.

(Владыка-та вижда дебелый-тъ край, па зема да слѣзва
по стлѣбж-тъ; слѣдъ него са спущають сичкы, що
бѣхж на чердакъ-тъ, и излѣзвжтъ на дворъ-тъ).

Николчѣ (*маха съ рѣжж на сеймены-ты,
кои-то дохожджтъ при него*).

Тѣ-съ букаи сж (*соци на тѣхж*) приготвени за
тебе, агие Дешпота!

Владыка-та.

Какъ може това да бѣде? Азъ съмъ владыка!

Николчѣ.

Нѣма нищо: ты пакъ ще останешь владыка. Ей!
(*выка на сеймены-ты*) Ударѣте му, на владыкж-тъ,
букаи-тъ на крака-та.

Владыка-та (*на агенинж-тъ*).

Ефеяди! Азъ не са надѣвамъ, да ты оставишь
тѣхъ, да ма обесчестжтъ и да правжтъ, що ис-
кжтъ. Господство Ти, като главж на градъ-тъ, не
трѣбва....

Агенинъ-тъ.

Тии си имжтъ право на това, защо-то та зава-
рихж съ Стойчѣвицж, и азъ бѣхъ свидѣтель....